חתונה בלי רב

(המשך מעמוד 27)

בית־המישפט־העליון יואל זוסמן, והשופט אליהו מני, ונגדה הצביע השופט יצחק כהן, שהוא אחיו של חבר־הכנסת קלמן כהנא מאגודת־ישראל.

לא עבר זמן רב מאז פירסום החלטת בית־הדין־הגבוה־לצדק, והתארגנה קואליציה דתית בראשות שני הח"כים הצעירים של המפד"ל, יהודה בן־מאיר וזבולון המר, שאיימו כי בתגובה על החלטה זו תעווב המפד"ל את הקואליציה הממשלתית ותגרום בכך לנפילת ממשלתו של יצחק רבין. גם הרבנים הראשיים, שלמה גורן ועובדיה יוסף, מיהרו להביע את התנגדותם להחלטה.

העד חתם כצו מצפונו

הסערה שקמה בחוגי הדתיים גרמה לכך שהיועץ־המישפטי־לממשלה יורה על דיון נוסף בבית־המישפט־העליון, ב־הרכב חמישה דיינים, במטרה לבטל את ההחלטה הקודמת. אולם למרות שהתסריט היה כימעט מתוכנן מראש ובני מישפחת שרון השלימו עם העובדה שאת מותר חייהם יבלו כזוג שאיננו נשוי בנישואין דתיים, ובנם יהיה ממזר, הפתיעו הח־שופטים. החלטת הבג"ץ השני היתה, כי יש למחוק את הפיסקה מתעודת הגירושין.

„לא עזרו הריצות ונסיונות־השיכנוע," מספר שימחה בחיוך מר. „אף אחד לא הסכים להיות רב בחתונתנו, אז החלטנו שאם אין אנו לנו — מי לנו."

בהדרכתם של חוגים דתיים מצמרת המימסד הדתי, שהתנגדו לגישתם הנוקשה של הרבנים הקיצוניים, למד שימחה שרון להכין חתונה לפירטי הפרטים. הוא השיג כתובה, שבה נרשם כי הסכום שישלם אם יחליט אי־פעם לעזוב את מרגנית, יהיה 18 אלף לירות. חוסה הכינו ידידי המישפחה מארבעה מוטות שאליהם חיברו מפה. המקשטת בדרך־כלל את סלון הבית. הוכנה גם כוס עטופה במיטפחת שהונחה על מירצפת, „כדי שהדשא לא יפריע לי לשבור אותה במכה אחת," התלוצץ שימחה.

כדי למנוע כל טענות בעתיד, בחר שימחה בשני עדים דתיים. אחד מהם, חיים רוזנפלד, אמר בעת שחתם על הכתובה: „אני אדם דתי, ואני חותם על פי צו מצפוני." העד השני, דני עשת, קרא בעת החופה את הברכות שבדרך־כלל קורא הרב. עורכי־הדין אמנון זיכרוני ואביגדור פלדמן ערכו עם בני הזוג חזרה גנרלית. לקול מיצהלותיהם של גיל ומיכל (6) ה־בלונדינית, בתה של מרגנית מנישואיה הראשונים. לקול נביחות הכלבים, שנאספו להריע להתקהלות הגדולה נערכה החתונה.

את כוסית היין, שעליה בירך שימחה, הגיש לו אורי אבנרי, שנאבק שנים רבות, גם בתקופת ישיבתו בכנסת, למען נישואין אזרחיים. „אולי הנישואין האלה יביאו להכרה שצריכים לאפשר נישואין אזרחיים בארץ," אמר אבנרי. „לזוגות שאינם יכו־לים להתחתן בנישואין דתיים, כמו שימחה ומרגנית שחיים יחד כבר שנים רבות ושום רב לא מסכים לחתן ביניהם, וגם לזוגות שאינם רוצים, מכל מיני טעמים, בנישואין דתיים."

כשביקשו הצלמים משימחה שינשק ל־אשתו הטרייה על שפתיה, הוא חייך ואמר: „אנחנו לא ילדים קטנים. אנחנו מכירים מזמן. כבר עברנו את השלב הזה." לבסוף נכנע, ונשק לה קלות על לחיה וצווארה.

מתי יבוא הקץ

וגם טכס־החתונה עדיין איננו סוף־פסוק במאבקם של בני־הזוג, והם מודעים לכך היטב. באמצעות פרקליטם הם מתכוונים לפנות לבית־הדין הרבני האיזורי בחיפה, שיכיר בנישואיהם. „בקשר לכך איננו משלים את עצמנו," אומרת מרגנית.

ולמרות שאין זה סופה של דרך־הייסורים המיותרת, שנכפתה על בני־הזוג שהוריהם גרדפו על־ידי הנאצים ואשר גולדו כיש־ראלים, שירתו בצבא ומחנכים את ילדיהם על ברכי המסורת, היה בה בחופה משהו שחימם להם את הלב.

„עכשיו הילדים יודעים שיש להם הורים חוקיים. מה לא עושים למען הילדים ולמען אושרם?" אמר שימחה, ואחד הידידים שלגם כוסית אחת יותר מדי, הוסיף: „עושים אפילו את תרגיל הנישואין הזה."

לחקור את הברון

(המשך מעמוד 22)

שהוא טען, לא הוצהר בשום מקום.

אי־הדיווח, והופעתו בישיבות ה־חברה כמייצג מניות בארכעה מיל־יון דולר, היא הונאה חמורה של תקנות ניירות־הערך בישראל, וגם באמריקה (כה הופצו מניות „החבי־רה לישראל"). הברון יכול היה לעשות זאת רק בגלל החיפוי ש־קיבל ממנכ"ל החברה, מיכאל צור, שעימו עשה את „הסכם־הייעוץ".

מיכאל צור גם הסכים כי מישרדיו ה־פרטיים של הברון ישוכנו בחדרים של החברה לישראל. תמורת השכרה זאת לא גבה את השכר כנדרש. על השכרה זו לא דווח למועצת המנהלים או בתשקיף החברה, כדרוש בחוק. גם עיסקה זו התאפשרה רק

פרקליט גולדנברג
הצעה בשם ח"כים

תודות לנכונות מיכאל צור לשתף פעולה עם הברון.

היפלא כי הברון חושש מחקירה מישטרתית של מה שקרה בינו לבין מיכאל צור? היפלא כי הצהיר שהציעו לעורך־דינו — גניזת דו"ח המבקר, אם יבטל את התלונה שלו נגד רוזנבוים ב־שווייץ — וכי הצעה זו באה מחברי־כנסת של המערך והמפד"ל, שחששו מגילויים במישפט רוזנבוים על העברת כספים ל־מיפלגותיהם?

אגב, הברון לא דייק. אל עורך־דינו אמנון גולדנברג באו כהצעה בשמם של חברי־כנסת. החצעה אמרה כי חברי־הכנסת ידאגו ש־ועדת המישנה לביקורת־המדינה תמנע את פירסום הדיון־והחשבון, לפי סעיף המאפשר זאת במיקרה של פגיעה בארצות ידידותיות (לפי סעיף זה נגנז בזמנו דו"ח המבקר על עסקי השוחד של מיכאל צור באפריקה). כך שלא המבקר היה צריך למנוע את הפירסום, אלא חברי־הכנסת.

רק אם תחקור המישטרה, לפי הנחיית היועץ המישפטי לממשלה, את מעשי הברון רוטשילד, וחבריו למועצת־המנהלים, בעס־קי מיכאל צור, ואת מיסמכי רוזנבוים על מימון המיפלגות בישראל, אפשר לטהר את האווירה, כשם שרק חקירה מלאה בפרש־יות ידלין ועופר תרפא את המוגלה שם.

יגאל לביב

ספורט טוטו

השבוע עלה
מינימום הפרס הראשון ל־
1,250.000 ל"י
(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים
3,000.000 ל"י
(כולל העברה)

יום ה' — המועד האחרון
למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע־
מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

בוא לפגוש את אורי אבנרי

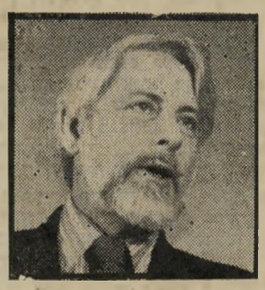

בוא לדבר על כוס קפה!

אורי אבנרי יקיים ביום השבת הקרוב, ה־5 בפב־רואר, משעה 11.00 עד שעה 13.00 בצהריים, חוג פתוח בקפה־גלריה „סוף השדרה", שדרות רוט־שילד 140 תל־אביב (ליד „היכל התרבות").

הוא ישיב לשאלות על הכוונות, הרעיונות וה־תוכניות של סיעתנו כ־כנסת הבאה.

אם אתה מעוניין להציג את השאלות המטרידות אותך, לברר, להקשיב — אתה מוזמן.

למרות הכל!
מחיר הפירסום של עמוד
ב־ העולם הזה
הוא רק 3,360 ל"י